

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2040

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sutkinja Ingrid Antičević Marinović, predsjednica Vijeća, te suci Mato Arlović, Snježana Bagić, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić i Miroslav Šumanović, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenula Vlatka Miković iz Zagreba, na sjednici održanoj 27. lipnja 2017. jednoglasno je donio

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja.

II. Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja Republike Hrvatske dužno je donijeti odluku o žalbi podnositeljice (žaliteljice) izjavljenoj protiv rješenja Upravnog odjela za provedbu dokumenata prostornog uređenja i gradnje Grada Osijeka klasa: UP/I-361-02/14-01-29, ur. broj: 2158/01-12-00/02-17-16 od 28. travnja 2017., u roku od tri (3) mjeseca, računajući od prvog idućeg dana nakon objave ove odluke u »Narodnim novinama«.

III. Na temelju članka 63. stavka 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst), podnositeljici ustavne tužbe Vlatki Miković određuje se primjerena naknada zbog povrede ustavnog prava iz članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) u iznosu od 5.700,00 kuna.

IV. Naknada iz točke III. izreke ove odluke bit će isplaćena iz državnog proračuna u roku od tri (3) mjeseca od dana podnošenja zahtjeva podnositeljice Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske za njezinu isplatu.

V. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Vlatka Miković iz Zagreba (u daljnjem tekstu: podnositeljica), podnijela je 14. ožujka 2017. ustavnu tužbu na temelju članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) smatrajući da joj je zbog dugotrajnosti postupka koji se vodi pred Upravnim sudom u Osijeku (u daljnjem tekstu: Upravni sud) broj: Usl-145/17, a u vezi okončanja upravnog postupka koji se vodi pred Ministarstvom graditeljstva i prostornog uređenja Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Ministarstvo graditeljstva) povodom žalbe podnositeljice na rješenje Upravnog odjela za provedbu dokumenata prostornog uređenja i gradnje Grada Osijeka (u daljnjem tekstu: Upravni odjel za provedbu dokumenata) klasa: UP/I-361-02/14-01-29, ur. broj: 2158/01-12-00/02-17-16 od 28. travnja 2017., povrijeđeno ustavno pravo na donošenje odluke u razumnom roku, zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava.

2. Za potrebe ustavnosudskog postupka pribavljeni su spisi Upravnog odjela za provedbu dokumenata klasa: UP/I-361-02/12-01/150, klasa: UP/I-361-02/14-01/29 i klasa: UP/I-361-02/16-01/90, spis Upravnog suda broj: Usl-145/17, te preslika žalbe podnositeljice od 25. svibnja 2017.

II. PREGLED RADNJI U POSTUPKU

3. Rješenjem o izvedenom stanju Upravnog odjela za provedbu dokumenata klasa: UP/I-361-02/12-01/150, ur. broj: 2158/01-12-01/04-14-16 od 9. siječnja 2014., a povodom zahtjeva Ervina Miškolcija, ozakonjene su građevine izgrađene na k.č.br. 6284, 6282 i 6283/1 k.o. Osijek.

Protiv navedenog rješenja podnositeljica je podnijela žalbu Ministarstvu graditeljstva dana 30. siječnja 2014.

Rješenjem Ministarstva graditeljstva klasa: UP/II-361-05/14-26/160, ur. broj: 531-05-2-2-1-14-3NV od 25. ožujka 2014. odbijena je žalba podnositeljice kao neosnovana.

Podnositeljica je protiv navedenog rješenja podnijela tužbu Upravnom sudu.

Upravni sud je presudom broj: Usl-900/14-8 od 28. listopada 2014. poništio rješenje Ministarstva graditeljstva klasa: UP/II-361-05/14-26/160, ur. broj: 531-05-2-2-1-14-3NV od 25. ožujka 2014. i rješenje o izvedenom stanju Grada Osijeka, Upravnog odjela za provedbu dokumenata klasa: UP/I-361-02/12-01/150, ur. broj: 2158/01-12-01/04-14-16 od 9. siječnja 2014. te vratio predmet na ponovni postupak.

Podnositeljica je 31. ožujka 2015. podnijela Ministarstvu graditeljstva žalbu zbog nedonošenja rješenja.

Budući da nije doneseno prvostupanjsko ni drugostupanjsko rješenje, podnositeljica je 2. listopada 2015. podnijela tužbu Upravnom sudu.

Upravni sud je presudom broj: Usl-1422/15-4 od 1. prosinca 2015. naložio Ministarstvu graditeljstva donijeti odluku o žalbi podnositeljice u roku od 30 dana.

Ministarstvo graditeljstva je rješenjem klasa: UP/II-361-05/14-26/160, ur. broj: 531-05-2-2-1-16-18 od 11. siječnja 2016. naložilo prvostupanjskom tijelu da u roku od 30 dana odluči o zahtjevu za ozakonjenje građevine.

Upravni odjel za provedbu dokumenata je rješenjem klasa: UP/I-361-02/14-01/29, ur. broj: 2158/01-12-00/02-16-9 od 12. veljače 2016. u ponovljenom postupku donio rješenje o izvedenom stanju.

Protiv navedenog rješenja podnositeljica je podnijela žalbu Ministarstvu graditeljstva dana 4. ožujka 2016.

Rješenjem Ministarstva graditeljstva klasa: UP/II-361-05/16-26/481, ur. broj: 531-05-2-2-1-16-2 od 10. svibnja 2016. poništeno je prvostupanjsko rješenje od 12. veljače 2016. te je predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovno rješavanje.

Podnositeljica je 4. studenoga 2016. podnijela žalbu Ministarstvu graditeljstva jer prvostupanjsko tijelo nije donijelo rješenje pet (5) mjeseci od donošenja drugostupanjskog rješenja.

Podnositeljica je 21. veljače 2017. podnijela tužbu Upravnom sudu radi nedonošenja prvostupanjskog rješenja, a koji postupak još nije okončan i vodi se pod brojem UsI-145/17.

Upravni odjel za provedbu dokumenata je rješenjem klasa: UP/I-361-02/14-01/29, ur. broj: 2158/01-12-00/02-17-16 od 28. travnja 2017. u ponovljenom postupku donio rješenje o izvedenom stanju.

Protiv navedenog rješenja podnositeljica je 25. svibnja 2017. podnijela žalbu koja je dostavljena Ustavnom sudu. Dakle, postupak u trenutku odlučivanja o ustavnoj tužbi nije okončan.

Ustavnu tužbu podnositeljica je podnijela 14. ožujka 2017.

III. MJERODAVNO PRAVO

4. U rješenju broj: U-IIIVs-3669/2006 i dr. od 2. ožujka 2010. (»Narodne novine« broj 34/10.) Ustavni sud opisao je razvoj pravne zaštite ustavnog prava na suđenje u razumnom roku od trenutka njegovog uvođenja u hrvatski pravni sustav, stupanjem na snagu Promjene Ustava Republike Hrvatske 9. studenoga 2000. (»Narodne novine« broj 113/00.), do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 153/09.).

U rješenju broj: U-IIIA-322/2014 od 23. prosinca 2014. (»Narodne novine« broj 8/15.) Ustavni sud opisao je i daljnji razvoj tog mehanizma pravne zaštite sve do 14. ožujka 2013. kada je stupio na snagu Zakon o sudovima (»Narodne novine« broj 28/13.; u daljnjem tekstu: ZoSud:28/13). U glavi VI. tog zakona pod nazivom »Zaštita prava na suđenje u razumnom roku« propisan je novi, drugačiji model zaštite prava na suđenje u razumnom roku u odnosu na onaj koji je bio na snazi u ranijem zakonodavnom razdoblju.

ZoSud:28/13 do danas je izmijenjen Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 33/15.). Tekst Zakona o sudovima koji je danas na snazi u ovoj se odluci skraćeno označava kraticom: ZoSud:28/13-33/15.

5. Pregled pravila sredstava za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku u razdoblju od 2002. do 2013. godine (stupanja na snagu ZoSud-a:28/13-33/15) Ustavni sud je dao u odluci broj: U-IIIA-1031/2014 od 27. travnja 2016. (»Narodne novine« broj 50/16.).

IV. DOPUŠTENOST USTAVNE TUŽBE

6. U odluci Ustavnog suda broj: U-IIIA-4885/2005. od 20. lipnja 2007. objavljenoj u »Narodnim novinama« broj 67/07., Ustavni sud je zauzeo stajališta vezana za sredstva pravne zaštite protiv šutnje administracije.

»... u situacijama u kojima je moguće koristiti sredstva pravne zaštite protiv šutnje administracije – Ustavni sud neće razmatrati duljinu 'spornog' dijela prethodno okončanog upravnog postupka ako se podnositelj izrijekom ne pozovu na njegovo nerazumno trajanje i ujedno ne dokažu da su u tom postupku koristili sredstva pravne zaštite protiv šutnje administracije. Članak 72. Ustavnog zakona u tom smislu propisuje:

'Članak 72.

Tužba je nedopuštena: (...) ako podnositelj tužbe u prethodnom postupku nije koristio dopušteno pravno sredstvo (...).'

(...)